

C.H. Mackintosh

De rechterstoel van Christus

2 Korinthiërs 5:10; Romeinen 14:12; Kolossenzen 3:24-25

We hebben een aantal verzoeken om hulp ontvangen over het ernstige onderwerp van de rechterstoel van Christus. Een dierbare vriend schrijft als volgt:

‘Ik zit in een moeilijkheid. Een dierbare vriendin is erg ongelukkig met de gedachte dat bij de rechterstoel van Christus elke geheime gedachte en elk motief van het hart aan iedereen daar zal worden geopenbaard. Ze heeft geen angsten of twijfels over haar eeuwige redding of de vergeving van haar zonden, maar ze huivert van afschuw bij de gedachte dat de geheimen van haar hart daar aan iedereen geopenbaard zullen worden.’

Een ander schrijft als volgt:

‘Denkend aan die gezegende en eeuwig belangrijke waarheden in Johannes 5:24; 1 Johannes 1:7-9, 1 Johannes 2:12 en Hebreeëen 10:1-17, wil ik graag weten hoe jullie de volgende teksten begrijpen, die ik volledig zal overschrijven, om de specifieke woorden aan te wijzen waarnaar ik verwijst.

‘Want wij allen moeten geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus, opdat ieder ontvangt wat in het lichaam is gedaan, naardat hij heeft bedreven, hetzij goed hetzij kwaad’ (2 Kor. 5:10). ‘Dus zal dan ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God’ (Rom. 14:12). ‘Want wie onrecht doet, zal het onrecht dat hij gedaan heeft, terugontvangen; en er is geen aanzien des persoons’ (Kol. 3:24-25).

‘Het is over de bovenstaande teksten dat ik graag correct wil zijn wat betreft interpretatie en toepassing. Ik heb het waarschijnlijk geacht dat u het niet als een inbreuk op uw tijd zou beschouwen als ik uw mening over dit onderwerp zou vragen.’

We hebben met veel interesse gekeken naar de verschillende redenen voor de verwarring die lijkt te heersen met betrekking tot het plechtige onderwerp van ‘de rechterstoel van Christus’. De passages die onze correspondent hierboven aanhaalt zijn zo duidelijk, zo puntig en zo definitief over deze kwestie, dat we ze alleen maar hoeven te nemen zoals ze zijn en ze hun gepaste gewicht op het hart en geweten moeten laten leggen.

Dit zijn duidelijke uitspraken. Moeten we verlangen om hun kracht te verzwakken, hun rand af te stompen, hun punt af te wenden? God verhoede! We moeten eerder proberen er een heilig gebruik van te maken door druk te blijven uitoefenen op de natuur in al haar ijdelheden, begeerten en driften. Het was de bedoeling van de Heer dat we deze verzen op deze manier zouden gebruiken. Hij heeft nooit bedoeld dat we ze op een wettische manier zouden gebruiken om ons vertrouwen in Christus en Zijn volledige verlossing aan het wankelen te brengen. We zullen nooit in het oordeel over onze zonden komen. Johannes 5:24, Romeinen 8:1 en 1 Johannes 4:17 zijn beslissend op dat punt. Maar onze diensten moeten onder het oog van de Meester komen. Ieders werk zal worden beproefd, van welke aard het is. De dag zal alles duidelijk maken. Dit alles is zeer plechtig en zou moeten leiden tot grote waakzaamheid en zorgvuldigheid met betrekking tot onze werken, wegen, gedachten, woorden, motieven en verlangens. Het diepste gevoel van genade en het duidelijkste begrip van onze volmaakte rechtvaardiging als zondaars, zal nooit ons gevoel van de diepe plechtigheid van de rechterstoel van Christus verzwakken of ons verlangen verminderen om zo te wandelen dat we voor Hem aanvaardbaar zullen zijn.

Het is goed om dit te zien. De apostel spande zich in om geaccepteerd te worden. Hij hield zijn lichaam eronder opdat hij niet zou worden afgekeurd. Iedere heilige zou hetzelfde moeten doen. We zijn al aanvaard in Christus en als zodanig werken we om van Hem aanvaard te worden. We moeten proberen om elke waarheid haar juiste plaats te geven. De manier om dit te doen is om veel in de aanwezigheid van God te zijn en elke waarheid in onmiddellijk verband met Christus te zien. Er bestaat altijd het gevaar dat we een bepaalde waarheid zo gebruiken dat deze een andere waarheid praktisch terzijde stelt. Hier moet zorgvuldig voor gewaakt worden. Wij geloven dat er een volledige openbaring zal zijn van alles en iedereen voor de rechterstoel van Christus. Alles zal daar naar buiten komen. Dingen die er heel schitterend en prijzenswaardig uitzagen, en die hier beneden onder de mensen

veel indruk maakten, zullen allemaal worden verbrand als: 'hout, hooi en stoppels'. Dingen die zo belangrijk leken en de naam en faam van mensen verhoogden, zullen allemaal onderworpen worden aan de onderzoekende werking van 'het vuur' en veel ervan zal tot as worden gereduceerd.

De bedoelingen van alle harten zullen worden geopenbaard. Elk motief, elk doel, elk ontwerp zal gewogen worden in de balans van het heiligdom. Het vuur zal ieders werk beproeven en niets zal als echt worden bestempeld behalve dat wat de vrucht is van goddelijke genade in onze harten. Alle gemengde motieven zullen worden beoordeeld, veroordeeld en verbrand. Alle vooroordelen, alle verkeerde oordelen, alle kwade vermoedens over anderen - al deze en dergelijke dingen zullen worden ontmaskerd en in het vuur geworpen. We zullen de dingen dan zien zoals Christus ze ziet en ze beoordelen zoals Hij ze beoordeelt. Niemand zal meer verheugd zijn dan ikzelf om al mijn stoppels verteerd te zien worden. Zelfs nu, als we groeien in licht, kennis en spiritualiteit, als we dichter en meer op Christus gaan lijken, veroordelen we van harte veel dingen die we ooit goed vonden. Hoeveel te meer zullen we dat doen als we in de volle gloed van het licht van de rechterstoel van Christus staan?

Wat zou nu het praktische effect van dit alles op de gelovige moeten zijn? Om hem te laten twifelen aan zijn verlossing? Om hem in onzekerheid te laten over de vraag of hij geaccepteerd is of niet? Om hem te laten twifelen aan zijn relatie tot God in Christus? Zeker niet. Wat dan wel? Om hem ertoe te brengen van dag tot dag in heilige zorgvuldigheid te wandelen, als onder het oog van zijn Heer en Meester - om waakzaamheid, soberheid en zelfbeoordeling teweeg te brengen, om trouw, ijver en integriteit in al zijn diensten en al zijn wegen teweeg te brengen.

Neem een eenvoudige illustratie. Een vader gaat voor een bepaalde tijd van huis weg. Wanneer hij afscheid neemt van zijn kinderen, stelt hij een bepaald werk vast dat gedaan moet worden en een bepaalde gedragslijn die gevolgd moet worden tijdens zijn afwezigheid. Wanneer hij terugkeert, kan het zijn dat hij sommigen moet prijzen voor hun trouw en ijver, terwijl hij anderen juist het tegenovergestelde verwijt. Maar verstoot hij de laatsten? Verbreekt hij de relatie? In geen geval. Zij zijn net zo goed zijn kinderen als de anderen, hoewel hij hen trouw wijst op hun falen en hen daarvoor terechtwijst. Als ze elkaar bijten en verslinden in plaats van zijn wil te doen; als de een het werk van de ander beoordeelt in plaats van zich met het zijne bezig te houden; als er afgunst en jaloezie is in plaats van een oprechte uitvoering van de bedoelingen van de vader, dan krijgt dit alles een welverdiende afkeuring. Hoe kan het ook anders?

Maar sommigen 'schrikken terug bij de gedachte dat de geheimen van hun hart aan iedereen worden geopenbaard'. Welnu, de Heilige Geest verklaart dat de Heer de verborgenheden van de duisternis aan het licht zal brengen en de overleggingen van het hart openbaar zal maken; en dan zal ieder mens de lof van God hebben (1 Kor. 3:9 vv.). Hij zegt niet aan wie ze zullen worden geopenbaard; en dit heeft ook geen enkele invloed op de vraag, want ieder oprecht mens zal veel meer bezorgd zijn over het oordeel van de Meester dan over het oordeel van een mededienstknecht. Op voorwaarde dat ik Christus behaag, hoef ik me niet veel zorgen te maken over het oordeel van de mens. Als ik me meer zorgen maak over het idee dat al mijn motieven worden blootgesteld aan de blik van de mens dan dat ik me zorgen maak over het feit dat ze worden blootgesteld aan de blik van Christus, dan is het duidelijk dat er iets mis moet zijn. Het bewijst dat ik met mezelf bezig ben. Ik deins terug voor de onthulling van 'mijn geheime motieven'. Dan is het heel duidelijk dat mijn geheime motieven niet juist zijn, en hoe eerder ze worden beoordeeld, hoe beter.

Wat voor verschil zou het maken als al onze zonden en mislukkingen aan iedereen bekend zouden worden gemaakt? Zijn Petrus en David minder gelukkig omdat miljoenen het verslag van hun schandelijke val hebben gelezen? Zeker niet. Ze weten dat het verslag van hun zonden de genade van God alleen maar groter maakt en de waarde van het bloed van Christus illustreert, en daarom verheugen ze zich erin. Zo is het in alle gevallen. Als we onszelf meer zouden ontledigen en ons meer met Christus zouden bezighouden, zouden we meer eenvoudige en juiste gedachten hebben over de rechterstoel en over al het andere.

Moge de Heer onze harten trouw houden aan Zichzelf in deze tijd van Zijn afwezigheid, zodat we niet beschaamd zullen zijn voor Hem wanneer Hij verschijnt! Mogen al onze werken zo in Hem begonnen, voortgezet en beëindigd worden, dat de gedachte dat ze naar behoren gewogen en geschat zullen worden in de aanwezigheid van Zijn heerlijkheid onze harten niet zal verstoren! Mogen we gedwongen worden door de 'liefde van Christus', niet door de angst voor het oordeel, om te leven voor Hem die voor ons stierf en opstond! We kunnen alles veilig en gelukkig in Zijn handen overlaten, want Hij heeft onze zonden in Zijn eigen lichaam aan de boom gedragen. We hebben geen reden om bang te zijn, want we weten dat wanneer Hij zal verschijnen, we op Hem zullen lijken, want we zullen Hem zien zoals Hij is. Op het moment dat Christus verschijnt, zullen we naar Zijn beeld worden veranderd, overgaan in de aanwezigheid van Zijn heerlijkheid en daar het verleden overzien. We zullen vanaf die hoge en heilige verhoging terugkijken op onze weg hier beneden. We zullen de dingen in een heel ander licht zien. Het kan zijn dat we verbaasd zullen zijn om te ontdekken dat veel dingen waarvan we

hier beneden veel dachten, daarboven gebrekkig gevonden zullen worden. Aan de andere kant zullen veel kleine dingen die in zelfvergetelheid en liefde voor Jezus zijn gedaan, ijverig worden opgetekend en overvloedig worden beloond. We zullen ook in staat zijn om in het heldere licht van de aanwezigheid van de Meester veel fouten en mislukkingen te zien die nooit eerder binnen ons gezichtsveld waren gekomen. Wat zal het effect van dit alles zijn? Alleen maar om uit onze harten luide en verrukte hosanna's op te roepen tot lof van Hem die ons door al onze moeiten en gevaren heen heeft gebracht, al onze fouten en mislukkingen heeft verdragen en ons een plaats heeft toegewezen in Zijn eigen eeuwige koninkrijk, om ons daar te koesteren in de heldere stralen van Zijn heerlijkheid en voor altijd te schitteren naar Zijn beeld.

We zullen niet verder uitweiden over dit onderwerp, maar we vertrouwen erop dat er voldoende is gezegd om de gedachten te verlichten van die dierbare vrienden die ons hierover hebben geraadpleegd. We beschouwen het altijd als een blijde dienst om te communiceren over elke kwestie die de gedachten van mensen voor problemen stelt. We kunnen oprecht zeggen dat het ons verlangen is om overal een hulp en zegen te zijn voor de zielen van Zijn volk en dat de naam van de Heer Jezus groot mag zijn.

Bron: Le Messenger Évangélique opnieuw vertaald mbv. DeepL van STEM Publishing; C.H. Mackintosh; Short Papers; The Judgment Seat of Christ